

Konec světa se blíží

V poslední době se objevilo mnoho signálů o blížícím se konci světa. Takovému mediálnímu tlaku nelze odolat, a tak uvedme základní možnosti konce našich dní.

1. Vědci v komplexu urychlovačů CERN, především zaměstnanci největšího urychlovače LHC, si nezodpovědně hrají s natolik vysokými energiemi, jaké tu nikdy nebyly. Při srážkách protonů nebo těžkých jader mohou zákonitě vznikat miniaturní černé díry, které téměř okamžitě začnou pohlcovat své okolí. Nejdříve bude pohlcena Ženeva, poté okolní krajina a zanedlouho celá Země. Nezachrání nás ani důmyslné magnetické pastě, které jsou v každém detektoru, protože černé díry na ně reagují minimálně. Jediným řešením je již vzniklou černou díru krmit na místě částicemi, čímž přestane nekontrolovatelně požírat své okolí a může být dlouhodobě pod kontrolou. Svou potravu přemění na Hawkingovo záření a ustaví se termodynamická rovnováha, ve které může díra přežívat roky. Pravděpodobnější je ale situace, kdy černá díra pohltí celý svět.
2. Hvězda Betelgeuse, která je v pravém rameni výrazného zimního souhvězdí Orion, je již na konci svého života. Jde o červeného veleobra s hmotností $20 M_{\odot}$ a svítivostí $100\,000 L_{\odot}$. Nachází se ve vzdálenosti 640 světelných roků a její poloměr je tak obrovský, že pokud by byla uprostřed sluneční soustavy, povrch by dosahoval až k planetě Jupiter. Betelgeuse už vyčerpala veškeré palivo ve svém nitru a uvnitř se rozbíhají procesy, které povedou k mimořádně silné explozi této hvězdy. Běžně se exploze hvězd označují termínem supernova, vědci očekávají natolik intenzivní explozi, že s tímto termínem nevystačí a zavedli proto speciální novou kategorii – hypernovu. Z měření na americkém interferometru ISI plyne, že Betelgeuse se v tuto chvíli hroučí rychlostí 15 % za rok. Ve skutečnosti již hvězda explodovala a signál o této události teprve letí k nám. Jeho přilet se očekává v prosinci 2012. Mocný gama záblesk bude mít takovou intenzitu, že během jediné sekundy sežehne na uhel vše živé na povrchu i pod povrchem Země. Těsně před zábleskem bude Betelgeuse svítit jako Měsíc v úplňku, poté jako druhé Slunce a další vjemy již nebude mít kdo zaznamenat.
3. Celou sluneční soustavu křižují nebezpečné projektily – tzv. malá tělesa sluneční soustavy. Jde o pozůstatky různého materiálu z období tvorby sluneční soustavy, rozpadlá jádra komet, úlomky větších létajících talířů a jiný materiál. Tyto tzv. potenciálně nebezpečná tělesa (PHA, Potentially Hazardous Asteroids) ohrozila Zemi již několikrát. Pád takového tělesa vždy znamenal vymření mnoha druhů živočichů i rostlin. Jedním z příkladů může být pád tělesa před 62 miliony let, který zapříčinil vyhynutí velkých býložravců (dinosaurů a brontosaurů). Se zdokonalováním pozorovací techniky se americkým odporníkům podařil husarský kousek. Objevili dva takové nebezpečné objekty v Lagrangeově bodě L4 soustavy Země-Slunce. Po vypočtení jejich trajektorie se ukázalo, že jedno z těchto těles zcela jistě zasáhne Zemi na konci prosince 2012. Zatím není známa přesná hmotnost tělesa, a tak jsou prováděny jen odhady, jaké škody může napáchat. Není vyloučeno, že by omezené množství lidí mohlo katastrofu přežít. Všechna velká města ale budou nepochybně zničena.
4. V roce 2011 se odborníkům z NASA konečně podařilo prokázat existenci Protizemě (planety X). Jde o planetu, která se nachází v Lagrangeově bodě L3 soustavy Země-Slunce. Trvale obíhá Slunce synchronně se Zemí, ale na opačné straně Slunce, takže je ze Země zcela nepozorovatelná, vždy je schovaná za slunečním diskem. K jejímu objevu byly využity dvě sondy STEREO, které mohou vidět i do zmíněného Lagrangeova bodu. Objev má bohužel i své stinné stránky a přišel spíše pět minut po dvanácté. Těleso umístěné v Lagrangeově bodě L3 je z dlouhodobého hlediska nestabilní a podle měření

sond STEREO se Protizemě (někdy se jí říká planeta X) vlivem nestabilit začala pohybovat ze své pozice po stejné dráze jako Země. Ke srážce obou těles neodvratně dojde v prosinci 2012. Země i Protizemě se rozpadnou na miliardy drobných úlomků, které posléze zaplaví sluneční soustavu a způsobí tzv. druhé kráterotvorné období. To už tady ale my nebudeme.

5. Již dlouhá léta se v různých končinách Země objevují kruhy v obilí. Tento fenomén byl dlouhodobě ignorován. Teprve nedávno se americkým odporníkům podařilo dekodovat zprávy vysílané k nám vzdálenou civilizací. Kruhy v obilí jsou ve skutečnosti piktogramy se zašifrovanými zprávami o katastrofě, která nás má potkat. K Zemi se blíží chuchvalec antihmoty, tzv. antiplazmoid, který bohužel naše přístroje neumí detekovat. Vzdálená civilizace sídlící u hvězdy Eta Carinae ovšem o této hrozbě ví už desítky let, neboť má vyspělejší technické možnosti než my. Zpráva byla dekodována sice před katastrofou, ale bohužel lidstvo nemá žádné možnosti, jak se antiplazmoidu vyhnout. Doletět k Zemi má na konci roku 2012. Při setkání se Zemí dojde k bouřlivé anihilaci a rozpoutání skutečného pekla na Zemi. Zachráněni snad budou jen Ti, kteří převedou své úspory na účet sdružení Aldebaran. Toto sdružení bylo vybráno mimozemskou civilizací, která podává zprávy za pomoci kruhů v obilí, jako prostředník pro komunikaci.
6. Mnoho let nikdo nevěřil našemu prezidentovi Klausovi, že na Zemi neprobíhá žádné globální oteplování, ale naopak ochlazování. Nyní mu mnoho odporníků začíná dávat za pravdu. Zdánlivý nárůst teploty byl ve skutečnosti relativní a byl vztahován ke špatné souřadnicové soustavě. Jak již poukázal Albert Einstein ve své relativitě (a nyní Václav Klaus ve své pracovně), můžeme dostat v různých soustavách různé výsledky. Ve vhodné soustavě korotující se Zemí bylo skutečně prokázáno, že se Země ochlazuje. Byť není tento fenomén zatím viditelný, přesto jde o závažné zjištění. Ochlazování již dosáhlo meze stability, za kterou není návratu. Během několika měsíců začne Země postupně zamrzat. Podle současných výpočtů by mělo být dosaženo absolutní nuly v prosinci 2012, kdy veškerý pohyb na Zemi ustane a ta se ponoří do věčného spánku. Podle pověsti nejasného původu ji může probudit k životu jen polibek manželky prezidenta Lívie.
7. Mayská civilizace byla nesmírně vyvinutá a ovládala znalosti, které nyní jen obtížně získáváme zpět. To, že byl Mayský kalendář projektován jen do konce roku 2012, nebylo náhodou. Podle posledních výzkumů souvisí konec Mayského kalendáře s dlouho diskutovanými extradimenziemi. Náš svět není čtyřrozměrný (čas a tři prostorové dimenze), jak by se na první pohled mohlo zdát. Je zde dalších šest svinutých (odborně se říká kompakťifikovaných) dimenzí, které nevidíme, neboť jsou příliš malé. Je to jako při pohledu na chomáč vaty z dálky. Vidíme objem vaty, ale nevnímáme jednotlivá vlákénka, ze kterých je chomáč vytvořen. V našem světě je tomu obdobně. Čtyři makroskopické dimenze doplňuje šest mikroskopických dimenzí. Mayská kultura svět extradimenzí objevila dávno před námi. V loňském roce se podařilo její poselství rozluštit. Dimenze a extradimenze se v pravidelných intervalech překlápějí a k nejbližšímu překlopení dojde v prosinci roku 2012. Proto byl Mayský kalendář projektován jen do této doby. Naše čtyři dimenze se stanou neuvěřitelně malými a naopak šest dosud malých dimenzí naroste do obludných rozměrů. Dojde k jakémusi fázovému přechodu, po kterém bude vesmír v jiném stavu než dříve. Tento přechod samozřejmě bude znamenat kompletní zánik současného vesmíru.
8. Již 30 let je měřen alarmující pokles magnetického dipólového momentu Země. Skutečným odborníkům je jasné, že se blíží další přepólování magnetického pole Země. K poslednímu takovému jevu došlo před 700 000 lety, kdy vyhynulo mnoho živočišných druhů. V době přepólování nemá zemské pole dipólový charakter, je složitější a připomíná vlasatou kouli. Na Zemi se objeví několik severních a několik jižních pólů. Pole nebude

schopné dostatečně účinně zachytávat primární částice kosmického záření a dojde k masivnímu ozáření povrchu Země nebezpečnou a se životem neslučitelnou radioaktivitou. Podle posledních výpočtů k přepólování dojde v prosinci 2012. Jedinou šancí na přežití je zalézt hluboko pod zem do jakýchsi nor nebo po dobu přepólování setrvat ve speciálních klecích odstiňujících kosmické záření. Ty ale existují jen v omezeném počtu pro některé vyvolené a rozhodně se nedostane na všechny.